

[Westermann.]

maa man dog, da den samlede Pensionsudgift til de 77 Pensionister er ca. 150 000 Kr., have Lov til at forvente, at Pensionsbesparelsen vil blive de 100 000 Kr., jeg har nævnt. Og lægger man det til Grund, kan jeg ikke komme til andet Resultat, end at den samlede Udgift vil komme til at ligge meget nær ved de 325 000 Kr. Det er muligt, det bliver 350 000 Kr., men noget deromkring bliver det. Derfor vil jeg meget gerne, hvis der bliver Mulighed for at faa nedsat et Udvalg om denne Sag og faa den diskuteret paa det Grundlag, som den højtærede Minister her har sagt, at Regeringspartierne gerne vilde diskutere dette Spørgsmaal paa, have forelagt de Beregninger, der er foretaget i Centraladministrationen for at sammenligne dem med det, jeg har fremført.

Jeg kan ikke rigtig se Berettigelsen af de meget betydelige Udgifter, der skulde gaa til Anskaffelser een Gang for alle. Musikinstrumenterne har Hæren i det Antal, her er Tale om, og den skulde have liggende mere, idet der ikke er blevet bortsolgt noget af det, den havde, forskellige Musikinstrumenter, Musikinventar. Noder findes der, og det er noget, som ikke i den Forstand kan indkøbes, det er noget, som skal udskrives; det gør Musikerne og Dirigenterne selv, saaledes at det ikke skulde medføre nogen ekstra Udgift. Jeg tror derfor, at de 132 000 Kr. som Udgift een Gang for alle er taget for rundeligt og ikke alene kan være beregnet til det Formaal, her er nævnt. Med Hensyn til Genantagelsen mente den højtærede Minister, at mange vilde falde fra paa Grund af mindre Egnethed eller paa Grund af, at de har opnaaet en højere Alder. Men det er dog ikke saa forfærdelig mange Aar siden, de blev afskediget, og for en meget stor Del var det unge Musikere, der var i Hæren dengang; og hvis der skal genantages et Antal som det, her er Tale om, vil jeg dog anse det for sandsynligt, at de, der var bedst egnede til denne Tjeneste, netop vil være de Musikere, som blev afskediget i 1932.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal om Militærmusikkens Genindførelse har der været adskillige Diskussioner rundt om i Pressen. Jeg finder ved denne Lejlighed særlig Anledning til at henlede Opmærksomheden paa den Diskussion, som er rejst af det ærede Medlem af dette Ting, Hr. J. P. Nielsen, som i gentagne Avisudtalelser har taget særligt Standpunkt til dette Spørgsmaal. Anledningen til, at det ærede Medlem har taget saa stærkt Del i denne

Diskussion og paa eget Initiativ er fremkommet med Artikler i „Sønderborg Socialdemokrat“ derom, har været den Udtalelse, som det ærede Medlem har fremsat paa „Norden“s Dag den 27. Oktober 1936 i Sønderborghus, hvor det ærede Medlem impulsivt og varmt talte for Militærmusikkens Genindførelse i Anledning af, at den kom derned den Dag, og hvor det ærede Medlem blev opfordret af den højtærede Statsminister til at stille Forslag om Militærmusikkens Genindførelse her i Tinget. Det ærede Medlem skal efter egne Udtalelser have svaret: Ja vel, det skal jeg, Du ved, Stauning, at jeg altid følger Ordre! Og det ærede Medlem indhøstede herfor stærkt Bifald. Men naar det ærede Medlem derefter skriver bl. a. forleden Dag den 14. Marts i „Sønderborg Socialdemokrat“, at det er meget uheldigt, at de borgerlige Partier, Konservative og Venstre, har bragt dette Forslag frem nu, men det skyldes, at de Konservative saa daarligt kan holde sig tilbage, der skal fra den Side laves Agitation, og naar det ærede Medlem taler om, at det er noget Hø og noget Pjat, der ligger i dette Forslag, saa vil jeg dertil sige, at Grunden til, at Forslaget er fremsat af Venstre og Det konservative Folkeparti, jo netop er den, at det ærede Medlem, som selv har lovet at fremsætte Forslaget, ikke har ønsket at gøre noget som helst.

Det ærede Medlem har officielt erkendt, at han har lovet Statsministeren at fremsætte et saadant Forslag, han er blevet anmodet om det af Statsministeren, saa der er Grund til at spørge, om den højtærede Statsminister først i Sønderborghus over for en stor Forsamling beder det ærede Medlem om at fremsætte Forslaget og derefter under fire Øjne siger til det ærede Medlem, at han ikke maa fremsætte det, eller om det ærede Medlem har villet føre en Agitation, som er af en ganske anden Karakter end den, han tillægger Det konservative Folkeparti og Venstre, nemlig en falsk Agitation, ved at han viser Villighed til at genindføre Militærmusikken, men i Virkeligheden ikke vil gøre det. Dette har ogsaa givet Genlyd hos vore sydlige Naboer; jeg er bl. a. faldet over en Artikel i „Hamburger Fremdenblatt“ for 15. December 1937, hvor der refereres, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen i en Artikel i „Sønderborg Socialdemokrat“ havde skrevet, at de paa den anden Side Grænsen skal høre, at der ogsaa i et demokratisk Land er Liv og glade Dage. Hvis dette skal være Udtryk for, hvad det ærede Medlem virkelig mener, vil jeg finde, det var rigtigere, om